

Zprávy z farnosti

06/2005

Kde máme otce Františka?

Dominikánská republika - hlavní město Santo Domingo (2,4 mil. obyvatel), rozloha 48 442 km² (127. místo na světě), počet obyvatel 7 826 000 (86. místo na světě), úřední jazyk španělština, nejvyšší hora Pico Duarte 3 175 metrů na mořem, obyvatelstvo většinu tvoří mulati, kreolové, běloši, černoši, asiáté (takřka jedna třetina je negramotných). Patří do Střední Ameriky, měna je dominikánské peso. Průměrná teplota během celého roku 24-27 °C, vlhkost 73-80 %. Srážky listopad-duben 44-96 mm, květen-říjen 152-187 mm. V období od června do listopadu je možný výskyt hurikánů.

3500 před Kristem osídlení ostrova Taíny (indiáni od řeky Orinoko, Venezuela); 6. 12. 1492 Kryštof Kolumbus přistál na ostrově; 16. stol. vyměření Taínů, dovozy černochů z Afriky, stěhování Španělů do Mexika; 1605 vypálení pirátských měst Puerto Plata, Bayajá, Montecerti, La Yaguana;

17. století střídání nadvlády různých zemí - Španělé, Francouzi, krátce i Angličané a Holanďané; 1697 Španělé předali oficiálně západní část ostrova pod francouzský protektorát - rozkvět země; 1795 celý ostrov se dostal pod nadvládu Francouzů;

1822-1844 ostrov násilím sjednocen pod haitskou nadvládou; 1844 na dvou třetinách východní části ostrova vyhlášena nezávislá Dominikánská republika zásluhou „Otce vlasti“ Juana Pabla Duarte; 1899 USA převzaly nad zemí protektorát; 1916-1924 došlo na vojenskou okupaci USA; 16. 8. 1930 Trujillo se prohlásil prezidentem po vojenském puči 23. 2. 1930; 1934 Trujillo - druhé presidentské období; 30. 5. 1961 spáchán atentát na Trujilla; období presidentství Joaquín Balaguer, Antonio Guzmán, Salvador Jorge Blanco; 1996 prezident Leonel Fernández Reyna.

porůznu z Internetu sestavil R. S.

Je skutečně vidět v Nebovidech až do nebe?

Padesát odhodlaných mužů, kteří přijeli na Víkend pro chlapy ze severu do Nebovid, se mohlo na vlastní oči přesvědčit, že obec má svůj název odvozen skutečně od toho, že je odsud vidět až do nebe. Blankytně modré nebe nad hlavou nás přesvědčilo o oprávněnosti tohoto jména a vůbec nám nevadilo mrazivé slunečné počasí, které tam vládlo.

„Jak se na faru poskládá 50 chlapů?“ Ptal se mě týden před akcí kamarád Petr a já mu dopověděl: „Snadno, na faře budeme jen spát a vše ostatní se bude odehrávat venku“. Z výrazu jeho tváře mi bylo jasné, že o tomto jediném možném řešení má značné pochyby, ale i on se mohl nakonec přesvědčit, že Duch Svatý je ten jediný, který má režii víkendu pevně v rukou. To, že se nás přihlásí

na jarní víkend padesát, jsme na podzim nemohli nikdo předpokládat. Františkánský kněz bratr Paskal, když nás do Nebovid k sobě zval, byl jistě přesvědčen, že se do farního sálu bez problémů vejdem. Padesát chlapů je ale padesát chlapů, a tak od pátečního večera až do nedělního oběda se celý program musel odehrávat pod širým nebem a na noc jsme vždy karimatkami zastlali celou faru. První polovinu víkendu jsme měli možnost zajet na hlubinu a druhá část byla ve znamení opékání selete, dobrého piva a zábavy.

Na chlapském víkendu před rokem někdo z nás řekl: „Přijde mi, že jsme takoví výsadkáři, kteří se sejdou na základně, aby společně načerpali a pak jsme opět vysazeni do bitvy.“ Každý z nás mužů se sice nachází v jiné životní situaci, ale naše společné každodenní

existenční starosti mnohdy až nápadně připomínají skutečný boj. V přirozenosti nás mužů je chránit své blízké, starat se o svojí rodinu a milovat svojí ženu. Díky našemu chlapskému setkávání jsme mohli pochopit, že sice potřebujeme ke svému životu ženy, ale zároveň i společenství jiných mužů. Nepotřebujeme se scházet jen proto, že si můžeme povídat o našich starostech a radostech v bezkonkurenčním mužském prostředí, nepotřebujeme se vzájemně jen povzbudit, ale potřebujeme spolubojovníky, kteří nám budou v bitvě stát bok po boku a krýt nám záda. Potřebujeme doslova chlapské společenství, kde se učíme žít a chovat jako muži.

Je nádherné v dnešním světě nezralých chlapců potkat muže, který si je zdravě jistý natolik, že dokáže přijmout i opačné názory a necítí se jimi hned ohrožen. Zda to dokážeš také ty, se můžeš přesvědčit již sám na příštím Víkendu pro chlapy ze severu v podzimních dnech 21. - 23. října 2005.

Za Chlapy ze severu František, svobodný chlap z Růže

Brigáda v Bělé

V sobotu 7. května se uskutečnila brigáda v kostele sv. Františka Xaverského v Bělé. Kostel sloužil po desetiletí jako skladiště a postupně byl vyklízen. Vloni dostal kostel novou střechu, ale zbylo zde plno harampádí. Jak to nyní vypadá uvnitř po brigádě je vidět ze záběru.

Děkuji všem, kteří pomohli: Otovi a Jitce Chmelíkovým, Pavlovi Novotnému, Nikole Peckové, Kátě Steinové, Jarce a Martinovi Škodových, Tondovi a Monice Votápkových a Petru Zámešovi.

Jalůvčí 11. května 2005

Na tento den se mnozí z Děčína a okolí již nějakou tu dobu těšili. Na Jalůvčí v lese se žehnal obrázek, vytesaný do pískovce a nahrazující skutečný obrázek, který P. František před mnoha lety umístil na jednu z původní trojice borovic (ta z obrázkem vydržela až do dnešních dnů). Místo bylo některými z nás celkem často navštěvováno.

Vlastní obřad započal průvodem od parkoviště při silnici z Jalůvčí na křižovatku u Maxiček. Poutníků se sešlo poměrně dost (podle fotografie jsem napočítal skoro 60) a ani místním obyvatelům Jalůvčí tato akce neunikla. Průvod zpíval píseň „Chválu vzdejme“, modlil se růženec a postupně se zakrýval deštníky před májovým deštěm. Cesta není dlouhá, prochází hezkou přírodou, která právě na jaře, v květnu, dělá sama duši dobře.

Na místě žehnání, u obrázku, pan biskup Pavel Posád pronesl mimo jiné následující slova:

◆ Po příchodu na místo

Milované sestry a bratři, doputovali jsme sem na toto krásné místo, které má být dnes posvěceno a zasvěceno Panně Marii. Jan Pavel II. měl svoje životní heslo Totus tuus, celý tvůj Maria. A také my si přejeme, aby všechno bylo zasvěceno Panně Marii. Celý svět, celý vesmír. Aby byl zasvěcen Panně Marii a skrze ni aby byl zasvěcen jejímu Synu Ježší Kristu. Proto jsme sem dnes společně připutovali, abychom nejenom sami sebe, ale také

toto místo znovu darovali Bohu rukama Panny Marie. Je to nádherná intence, nádherný úmysl, když toto dnes chceme vykonat.

◆ **Modlitba před svěcením**

Panna Maria je Matkou Krista. Je obrazem, vzorem a příkladem církve. Obrazem, ve kterém církev hledá a nalézá, čím sama touží být. V ní poznává cestu i způsob, jak dosáhnout plného spojení s Kristem. Jejím příkladem se řídí i při plnění svého apoštolského poslání. Také tento obraz, který chceme dnes požehnat nám připomíná její těsné spojení s Kristem, s církví a s námi se všemi.

◆ **Následovalo evangelium podle Lukáše, které četl otec František**

Když Ježíš mluvil k zástupům, zvolala na něho jedna žena ze zástupu „Blahoslavený život který tě nosil a prsy které tě kojily“. On však řekl: „Spíše jsou blahoslaveni ti, kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho“. (Lk 11, 27-28)

◆ **Promluva**

Sestry a bratři, prožíváme nejkrásnější měsíc z celého roku, měsíc máj, měsíc květů, měsíc, ve kterém se znovu probouzí celý život kolem nás a samozřejmě i na nás ta krása jara, krása květů, působí tak, že také my vlastně rozkvétáme vždy znovu novou nadějí. Ne nadarmo slavíme křesťanské svátky Velikonoce na jaře. Je to jaksi logické, kdy všechno po tom, co to bylo na kost zmrzlé, všechno mrtvé, probouzí se k životu. Tak toto vnější je pro nás připomínkou, že také duchovně máme znovu rozkvést, znovu se skrze Krista nechat proměnit k plnosti života v Kristu. Je to nádherný počín, kdy jste se takto rozhodli kus té naší země, krásný kout zde kolem Děčína, zde v lese

zasvětit Panně Marii. Je to vlastně úkon, který daleko a daleko přesahuje možná naše momentální chápání a to, co si my uvědomujeme. Po vzoru našich prarodičů a předků v minulosti, kteří to dělali velmi často, i my zde stavíme obraz Bohorodičky Panny Marie, aby všem, kteří budou zde třeba procházet, rekreovat se, ale také těm, kteří zde budou pracovat, protože les je také zdrojem vlastně obživy, zdrojem práce, zdrojem námahy, tak aby každý kdo půjde kolem, aby byl občerstven a osvěžen tím duchovním pohledem skrze Pannu Marii ke Kristu. Věřím, že také vy sem budete na toto místo často a rádi přicházet, jestliže dnes jaksi začínáme tuto tradici. Ale ona už zde, jak otec František říkal, byla vlastně v minulosti. Je to nádherný počín

a řekl jsem, že to co vykonáme a to co konáme přesahuje možná naše záměry, naše plány. Bůh určitě tohoto našeho dobrého rozhodnutí použije k oslovení mnohých. Kdosi řekl, že mariánské obrazy jsou nejrozšířenější obrazy po celém světě, po celé Evropě. Není žádná druhá žena, která by

byla tolikrát umělecky a mistrně ztvárněna jako právě Panna Maria. A mezi tyto obrazy dnes přibývá ještě další obraz Panny Marie, Bohorodičky, Matky Božského Syna. „Na tvých prsou tiše dlíval“, zpívali jsme před chvílí. Ten, který je Pánem světa a vesmíru. A tak prosíme Pannu Marii a uděláme to ještě i v té zásvětné modlitbě, prosíme ji, aby byla zase o něco více naší Matkou, proto, že my se rozhodujeme naprosto vědomě být více jejími dětmi.

Následovaly texty žehnání, modlitby, zpěv, ... Počasí se kapku vylepšilo, bylo možné pozavírat deštníky, ochutnávalo se pečivo, čas zbyl i na žehnání věrného přítele člověka.

Pán Bůh zaplať!

text, foto R. S., přepis nahrávky M. J.

Okénko do knihovny

autor: -
název: Zpravodajský čtrnáctideník MONITOR
z obsahu:

Duch svatý to zařídí

- ◆ Má vůbec smysl prosazovat dobro?

V době, kdy slavíme Slavnost Seslání Ducha svatého, by měly člověka napadat spíše zbožné myšlenky. Budu černou ovcí – a to kvůli dvěma setkáním. Setkáním s lidmi, kteří by asi nečekali, že budou k sobě přirovnávání.

- ◆ Prosazovat víru? Nebud'te směšný...

Mluvil jsem s člověkem zodpovědným za výchovu mládeže v organizaci, která je založena na křesťanských základech. Kupodivu to neskrývá ani v názvu. Alespoň zatím. Vyslechl jsem si nářky na dnešní mládež, na její stádní „originalitu“ a na její věrnost vzorům uměle vytvářeným příslušnými časopisy. A tak jsem se s neuvěřitelnou naivitou snažil navrhnout cesty jak to změnit. Neuspěl jsem. Jednalo se sice o křesťanské zařízení, ale cílem prý není zprostředkovat svěřencům víru. Pravidelné mše svaté? Modlení? Společné poutě? To přece v dnešní době nelze! Nemůžeme přeci druhým vnucovat své názory! Vždyť on je duch taky vede, tak proč jim zatěžovat

svědomí nějakými náboženskými formalitami! A pak mi onen člověk důvěrně poklepal na rameno a se zasněným pohledem řekl: „Nechme to na Duchu svatém! Všichni ho tu cítíme – to Jeho vanutí!“ No jasně! Já hlava tumpachová, vždyť on vše zařídí. Proč se tedy snažit? Někteří to pochopili už před patnácti lety a od revoluce raději nedělají nic. Konec konců, Pán Bůh ví, co dělá, tak mu to přece nebudeme svou aktivitou kazit. Natož nějakým fušerským prosazováním dobra.

♦ Prosazovat registrované partnerství? Samozřejmě...

To druhé setkání nemělo s křesťanstvím moc společného. Spíše naopak. Velmi tolerantně jsem naslouchal jednomu homosexuálnímu aktivistovi. Přitom mi začalo vrtat hlavou, zda on a jemu podobní náhodou nečetli Evangelium. Neúnavně totiž obcházejí a agitují. Až by se řeklo, že to dělají podobně jako ona vdova, která tak dlouho obtěžovala soudce, až jí vyhověl. A aby nebylo daleko k činům, minulý týden opět – už po sedmé podali návrh zákona, který má docílit společenské uznání jejich homosexuálního chování. Tak nevím, jestli nemám všechno to nepříjemné snažení prostě a jednoduše hodit na Ducha svatého. Toho ducha, kterého přece všichni cítíme. Co mi je pořád do zabíjení cizích nenarozených dětí? Proč se vůbec ve Sněmovně namáhat? Proč nevěřícím kolegům znovu a znovu trpělivě předkládat argumenty? Proč shánět peníze na kostely, proč nastavovat neustále kůži novinářům, číst nenávistné dopisy, poslouchat na ulicích urážky...? Vždyť můžeme vše hodit na Ducha svatého a zplna hrdla si při kytaře místo toho zajuchat Aleluja nebo si s mládežníky zazpívat hlubokým a mírně zasněným hlasem taizácký hit Veni Sancte Spiritus. A přitom si užívat, jak ten duch vane. Jen si ještě musím najít nějakého citlivého, neotřelého kněze s pochopením pro ducha doby. Takového, který mi nějak přívětivě vyloží ono podobenství o zakopaných hřivnách, aby se mi neustále nevtíralo do svědomí.

JUDr. Ing. Jiří Karas

Poděkování

I Když jsem Vám zatím ještě nijak nepřispěl, jsem rád, že mi RC Monitor zasíláte. Když jsem si četl článek ohledně feminismu a souvislostech s dnes tak populární homosexualitou, nedá mi, abych se neptal. Proč se nikdo z odpovědných lidí neozve. V kostele o tom neslyšíme absolutně nic, kromě několika politiků se všichni jen sladce usmívají a sdělovací prostředky tyto praktiky strkají všude, kde je to jen trochu možné a pastýři mlčí a nechají nás ovce běhat, kam chceme, jako bychom ani nebyli jejich a jako by jim bylo jedno, ve kterém srázu si zlámeme vaz, jako by jim bylo jedno, že za každou zbloudilou ovci se budou zodpovídat Kristu, který za ni na kříži zaplatil velmi krutou daň. Když si člověk dnes chce dokázat, že není úplně vedle a že ho vlastní city a rozum nezrazují, musí si otevřít buďto

nějaký vatikánský dokument nebo Bibli a přečíst si, že to opravdu není normální. Ale svět jde dál. Alespoň se tak zdá každé ráno. Jenže ono se už v knize Genesis píše: „Právě vycházelo slunce, když Hospodin začal bít Sodomu a Gomoru,“ tedy v době, kdy asi všichni po divoké noci vyspávali. Chtěl bych Vám proto poděkovat, že se nebojíte o těchto věcech psát a probouzet nás. Konec konců, je to pro mnohé z nás úleva slyšet jasné ano, ano a ne, ne.

Miroslav Adámek, Olomouc

Zpravodajský čtrnáctideník MONITOR je možno si koupit v kostele za 10 Kč.

M. J.

&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Máte v neděli po ranní mši ještě chvilku volna?

Ve Farním klubu Římskokatolické farnosti Děčín Podmokly můžete:

- F** být ještě chvilku po mši s ostatními
- F** dát si kafe, čaj
- F** využít pevné připojení k Internetu, e-mail
- F** možnost naskenovat si obrázky, fotografie
- F** využít dataprojektor (podívat se na zajímavý televizní pořad, videoprojekci, k dispozici jsou farní videokazety, křesťanské filmy a pohádky)
- F** půjčit si domů zajímavou knihu, videokazetu

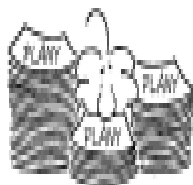
Otevřeno každou neděli od 9:30 do 11:00 hodin, popřípadě po dohodě kdykoliv. Telefon na faru je 412 531 582.

J. M.

Farní rada

Zpráva z 13. zasedání Farní rady ze dne 8. 5. 2005

V neděli 8. května se Farní rada sešla opět v kompletní sestavě, probírala řadu témat, zamýšlela se i nad svou smysluplností, zda je pro farnost přínosem, povzbuzením, jak farnosti pomoci být otevřenější...

Program jednání:

- **Internet, dataprojektor**

Každou neděli po mši svaté mohou zájemci využívat od 9:30 do 11:00 internet na faře. Také je možno využívat dataprojektor, třeba i k promítání rodinného videa. Kontaktní osobou je J. Macoun. Viz i zvláštní příspěvek v tomto čísle ZzF.

- **Internet pro seniory**

CHSD požádalo FR o možnost provozovat internet pro seniory. FR žádosti vyhověla.

- **Současný stav kostela v Bělé**

Probírali jsme jak stav kostela v Bělé, tak i ostatních okolních kostelů. V Bělé se uskutečnil v sobotu 7. května 2005 úklid organizovaný Karlem Steinem. Více zvláštní příspěvek v tomto čísle ZzF.

- **Posezení farníků s FR**

FR se rozhodla uskutečnit v neděli 19. června 2005 od 14:00 posezení farníků s FR. Budeme opékat uzenu, hrát hry, třeba i zpívat a možná nám otec František sdělí své nejnovější zážitky ze svého měsíčního pobytu v daleké Dominikánské Republice.

Příští setkání farní rady bude upřesněno po návratu otce Františka. Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Jaroslava Škodová

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

Beatifikační proces Jana Pavla II. zahájen

Zahájení procesu beatifikace zesnulého papeže Jana Pavla II. oznámil papež Benedikt XVI. v pátek 13. 5. 2005. Více na <http://tisk.cirkev.cz>

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	6 183 Kč	1 687 Kč	3 400 Kč	Svatopetrský halář
Březen	5 276 Kč	1 907 Kč	0 Kč	
Duben	7 417 Kč	1 583 Kč	2 820 Kč	Na obrázek P. Marie na Jalůvčí
			2 600 Kč	Na bohoslovce
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	35 249 Kč	8 855 Kč	19 820 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2005	5. června	3. července	7. srpna	4. září
	2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:00	Dolní Žleb	14:18	16:00	17:23
Čertova Voda	13:18	14:10	Čertova Voda	14:23	16:05	17:28
Dolní Žleb	13:23	14:15	Děčín hlavní nádr.	14:33	16:15	17:38

Řekněte známým a pojedte s námi!

- Papoušek visí v kleci hlavou dolů a křičí: „Kterej idiot mi natřel bidýlko indulonou!“

Credo

... SVATOU CÍRKEV OBEČNOU ...

(21. pokračování)

Zmíněná přizpůsobení však v sobě může skrývat určitá úskalí, totiž, že budeme chtít začlenit něco, co se nám líbí, ale co není dobré. Proto je důležité ono navazování na tradici, vrácení se k „apoštolské době“.

Jak jsme již konstatovali, kvalita a život církve nejsou odvozeny jen od lidských schopností. Nedbat ale na lidskou dimenzi není možné a nevyplácí se. Čteme-li tedy v Písmu, že „Duch nás uvede do celé pravdy“, neznamená to, že není třeba nic studovat. Lidské zkušenosti a poznatky, mají-li se předat dál, se musí nějak vyhodnotit a zpracovat. Bez řady věcí se můžeme obejít, ale třeba nám i dobře slouží. Nebezpečí je tam, kde se vytrácí to vnitřní, co dělá církev církví. Pak je církev neschopná přetvářet svět kolem sebe.

Jedním z problémů vztahu člověka k církvi je to, že on o ní má vysokou představu a nemůže snést to, že ji ona nesplňuje. Při pohledu z okna vidíme asfaltové hřiště a zahradu. Toto hřiště můžeme zamést a bude určitou dobu čisté, zahradu však zamést a vyčistit nelze. Na ní lze stále pracovat, bude tedy udržovaná, ale nikdy nebudeme s prací hotovi. Něco podobného je péče o „krásný vzhled církve“. Na tom můžeme stále pracovat, ale nikdy nebudeme hotovi. Z čeho vlastně vznikly akce reformátorů? Z určité netrpělivosti a neschopnosti unést diferenci mezi ideálem a realitou. Tato diference je náš celoživotní kříž. Vždy budou v církvi lidé nechápající, lidé, kteří se později dostanou dál, ale dnes ještě tak daleko nejsou. Vždy nám bude na církvi vadit to, že by měla být taková a taková a ona zatím taková není. Jakmile se někdo pokusí tohle přeskočit, může se mu něco na začátku dařit, ale postupně do své akce vnese prvky dobré i špatné a nikam to nepovede. Člověk prostě musí unést onu diferenci mezi tím, co je, a tím, co by být měl a třeba i chtěl, mezi realitou a ideálem. To v sobě musíme celý život snášet a běda nám, když si začneme myslet, že již jsme takoví, jací máme být. Tím okamžitě ztrácíme motivaci a schopnost pohybu. Běda nám také tehdy, když ono napětí neuneseme, ideál se nám „odtrhne“ od reality a my upadneme do skepse, do beznaděje nebo do nepravdy. V takovém případě ideál zamítneme jako něco nesplnitelného, tím si ale nepomůžeme. Jakkoli je život víry po právu označován za život v radosti a harmonii, nemůžeme si dělat iluze, že je to život bez napětí.

A teď ještě k slíbenému základnímu rozdělení křesťanských církví. To by měl znát každý křesťan a tak se na něj tedy podívejme trochu podrobněji.

Rozdělování lidí na věřící a nevěřící je hrubé a velmi nepřesné. Pro nás je mnohem důležitější rozlišení na křesťany a nekřesťany. Tady je jedno nedorozumění. Mnozí lidé za křesťana nebo za nekřesťana člověka považují

a hodnotí podle morálních kritérií. To jsou hodnocení typu: „Podívejte, tamhleten do kostela nechodí a jaký je to dobrý člověk. To je lepší křesťan, než mnozí, kteří chodí do kostela!“ A jistě, může to být člověk klidný a vrovnaný, ochotný třeba pomoci sousedovi. Tedy je to dobrý člověk. Ale „dobrý člověk“ není synonymum pro křesťana. Snad jsou na světě dobří lidé, ale o křesťanech je možno říci, že to jsou často obrácení hříšníci, kterým bylo odpuštěno a snaží se být hříšníky menšími, než byli do té doby. To nejpodstatnější jsme však dosud neřekli: křesťanství je dáno vztahem ke Kristu. Kdybychom pak měli definovat křesťana, tak je to člověk, který věří v trojjediného Boha, uznává svou hříšnost a věří ve svou spásu skrze Ježíše Krista. Co to znamená „uznává svou hříšnost“? Člověk uznává svou odpovědnost vůči Bohu, uznává realitu, tedy to, že vůči Božímu ideálu, vůči Boží představě, je nevyhovující. Toto poznání umožňuje pochopení spásy, její potřeby. Člověk, který by tvrdil, že je pánem světa, by nepotřeboval nějaké vykoupení. Vědomí vlastní hříšnosti však není vsugerování si vlastní viny, ale je to uznání řádu světa, kde Bůh má první a zásadní slovo, a uznání pravdy, že já tomuto slovu neodpovídám. Něco jiného je pocit viny, ten může být oprávněný i neoprávněný, ale i chorobný.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. a dalších informátorů

- F Jarní setkání pro chlapy** - dočtete se o něm více v článku v tomto čísle ZzF. Navíc přikládám fotografii. Pokud by byl zájem, je možno někdy na faře pohovořit více... (R. S.)
- F Žehnání obrázku na Jalůvčí** - viz zvláštní příspěvek v tomto čísle ZzF.
- F Brigáda v Bělé** - viz zvláštní příspěvek v tomto čísle ZzF.
- F Pout' ke sv. Zdislavě** - V sobotu 28. května 2005 se budou konat mše svaté v Jablonném v 6:00, 8:00, 9:30, 11:00 a 14:00. Rozloučení s poutníky v 15:00. Oslavujeme 10. výročí kanonizace svaté Zdislavy!
- F Časopis pro dívky IN!** - Tvůrci křesťanského časopisu pro dívky, kteří na polovinu června chystají 1. číslo, jsou překvapeni zájmem o časopis. Na kampaň s nultým číslem, které vyšlo v březnu letošního roku, zareagovalo zatím 10 % oslovených a časopis si předplatili. ***K trvalému přežití ale schází ještě 1 500 předplatitelů!***

- F **Jáhenské svěcení** - V sobotu 18. června 2005 v 10:30 udělí biskup Mons. Pavel Posád jáhenské svěcení v litoměřické katedrále sv. Štěpána těmto kandidátům: Peter **Kerak** - diecéze nitranská, Ing. Pavol **Poláček** - diecéze nitranská, Artur **Sciana** - diecéze Legnica (Polsko), Radek Vašínek - arcidiecéze olomoucká, Radim **Vondráček** - diecéze litoměřická.
- F **Kněžské svěcení** - V sobotu 25. 06. 2005 v 10:30 udělí biskup Mons. Pavel Posád kněžské svěcení v litoměřické katedrále sv. Štěpána kandidátu: Pavel **Mach** - diecéze litoměřická (Mladá Boleslav).
- F **Mše svaté v okolí** - podle informací od vás vznikla tabulka, která je k dispozici ve starších číslech ZzF a na našich webových stránkách.
- F **Další informace** - navštivte stránky: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz ...

Křesťanské ctnosti a charakter

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které si občas klademe. Zkuste si to vyzkoušet.

R.S.

- **Čisté srdce**
Mt 5, 27-32; 2Tm 2,22.
- **Úcta k Bohu**
Ž 89, 7; J 4, 23-24.
- **Čtení Bible**
J 5, 39; Ž 1, 2; Ž 119, 97.
- **Rozhodnost**
Ef 6, 10-18.

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:30	starší děti	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	starší děti	Soňa Šenková
čtvrtek	15:45-16:45	mladší děti	Andrea Krumpolcová
čtvrtek	15:45-16:45	starší děti	Marie Jirásková

R. S.

Věroměr

Max Kašparů

(3. pokračování)

3. kapitola

Překážky na startovacích dráhách

Sv. Pavel, apoštol, popisuje v 1. Listě Korint'ánům křesťanský život jako běh po závodní dráze (1 Kor 9, 24-27).

Využijme tohoto přirovnání a uvědomme si, že každý z lidí má na své životní trati svůj start, svůj cíl a mezi těmito dvěma body řadu překážek. Jsou nejrůznější a zdoláváme je více či méně úspěšně. Také život ve víře má svůj start, má svůj cíl a s překážkami na trati je to stejné jako jinde v životě. Pět takových běžců – křesťanů – uvidíme na následujících obrázcích. Všechno mají stejné. Start, cíl i rokle, která je překážkou, již mají překonat. Není-li taková obtížně překonatelná rokle na cestě víry vykopána předem někým nebo něčím, vykopeme si ji dost často sami buď svou falešnou představou o sobě, o bližních – nebo ještě lépe falešnou představou o Bohu. Ať už je původ rokle jakýkoliv, musíme na své cestě k hluboké překážce doputovat a potom už se uvidí, jak ji zvládneme.

První závodník vyběhne, dorazí na okraj jámy, otočí se a běží zpět ke startu. Tak to dělá znovu a znovu.

Je to typ věřících, kteří se rádi zdržují na závodišti církve, běhají, ale na trati nepostupují. Nemají chuť překonávat žádnou překážku. Stačí jim jen pobíhat po rovinkách náboženské rutiny a formálního stereotypu (viz Mt 7, 21).

Druhý závodník na okraji rokle váhá. Zvažuje, zda předem zvolený cíl stojí vůbec za to. Rád by sice doběhl k něčemu duchovnímu, ale chtěl by, aby to nebylo spojeno s žádnou velkou námahou.

To je typ věřících, kteří u okraje rokle místo otázky „proč ano“ hledají odpověď „proč ne“. Hledají na trati křesťanské víry útěk k jinému cíli, jinému bohu, jiné filozofii. Rozcházejí se s původní cestou i cílem. Takovému pokušení byli jednou vystaveni i apoštolové. Ovšem svatý Petr kladl tehdy Ježíšovi moudrou otázku: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“ (Jan 6, 66-69)

Třetí závodník na okraji jámy padá, hrotí se, nechce na cestě pokračovat, ale nechce jít ani zpět.

Je to typ věřícího, který se raději rozejde s farním společenstvím nebo i s církví, než aby změnil svůj tradiční pohled a formální rutinu. Dostane tzv. „duchovní infarkt“. Je to například reakce na chvíli, kdy mu kněz předloží požadavek, aby před křtem dítěte nebo před svatbou absolvoval přípravu nebo se účastnil života ve farnosti. Zásadně takové nesmyslné novoty v církvi odmítne. Buď se tím okamžikem s církví rozejde nadobro, nebo přejde do vedlejší farnosti, kde je o tamním faráři známo, že je pastoračně nenáročný, že od nikoho nepožaduje naprosto nic a „kostelním obřádkem“ rád vyhoví (viz Mt 7, 13-14).

Čtvrtý závodník ze startu vůbec nevybíhá, stojí na místě.

Je to typ „takévěřícího“, který má na Boha dost času. „Zatím jsem mladý,“ říká si, „zdravý, žádaný, úspěšný, schopný. Nač se omezovat nějakým

staromódním náboženstvím. Až budu starý a bezmocný, dám si to s Bohem do pořádku“ (srovnej Mt 24, 36).

Pátý závodník sestupuje dolů, prochází roklí, nedbá šrámů, nehledí na únavu, nevšímá si obtíží. Ze všech sil se škrábe ze dna jámy a běží dál svůj úsek tratě.

Je to typ věřícího, který s živou vírou praktikuje křesťanský životní běh. Selhává, ale běží. Typ svatého Pavla nebo sv. Ignáce z Loyoly. Rány nepočítá, únavy nedbá, běží dobrý běh a může očekávat věnec vítězství (viz Mt 24, 13).

(pokračování příště)

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 3. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
- 24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Významné dny

- 1. 6. Mezinárodní den dětí
- 5. 6. Světový den životního prostředí
- 26. 6. Mezinárodní den boje proti narkomanii

Výroční dny biskupů

- 1. 6. Kard. Vlk převzetí arcidiecéze (1991)
- 6. 6. Mons. Duka jmenován biskupem (1998)
- 21. 6. Mons. Paďour kněžské svěcení (1975) - 30. výročí
- 22. 6. Mons. Duka kněžské svěcení (1970) - 35. výročí
- 23. 6. Kard. Vlk kněžské svěcení (1968)
- Mons. Graubner kněžské svěcení (1973)
- Mons. Herbst kněžské svěcení (1973)
- 26. 6. Mons. Kajnek kněžské svěcení (1976)
- Mons. Malý kněžské svěcení (1976)
- Mons. Posád kněžské svěcení (1977)
- 27. 6. Mons. Cikrle kněžské svěcení (1976)
- Mons. Radkovský kněžské svěcení (1970) - 35. výročí
- 28. 6. Mons. Posád narození (1953)
- 29. 6. Mons. Esterka svátek
- Mons. Posád svátek

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé ?2. úterý od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa od 16:00.

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 06. 2005, před 1. nedělí v červenci ☩

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)